

Bódis Attila

Láttam

láttam mindent amit Isten alkotott
és azt is amit nem Ő
én láttam a paradicsomot
szívem te paradicsomot max a pizzán láttál

láttam a levélviharba vesző sportkocsikat
a napraforgók tömegnyomorát ahogy
beleegyezésüknek adnak néma hangot a
nappal temetésén
szívem temesd el magad te koporsó
te tífusz te temető

láttam a szemed zöldes dáriusz
sőt a zöldet alkotó sárga és kék
is külön gyöngyözik ott
szívem ez barna mint a szar

láttam nincs rossz hadsereg
csak rossz hadvezér
szívem nincs rossz pina
csak rossz fasz

a büntudat börtöne

aszimmetrikus angyalok hozzák el a megbocsátást
a félelem és a gyűlölet hatásos párosa legyűrt minket
ezer sötét utca és ezer sötét alak
nem vagyok képes elhordozni a terhet
megszabadítom magunkat minden erőszaktól
de ehhez erőszakhoz kell nyúlnom
ki lesz közülünk a rossz fa aki jó gyümölcsöt terem
talán megérjük hogy elvisznek a szeretet hullámai
a túlsó partra fájdalom nélkül

Megtűröm

csak a cigaretta fényét tűröm meg szobámban
 semmi más fényt nem szeretek
 csak egyetlen hangot tűrök meg a zongorán
 semmilyen akkordot semmilyen melódiát
 csak a kedvesem szuszogását tűröm meg filmzenének az
 álomtalan álmomban
 csak a lábujjaim idegrángását tűröm meg
 más mozgást ki nem állhatok ezen az
 organikus mechanikán
 csak egyetlen ecsetvonást a bekeretezett vásznon
 csak egyetlen filmkockát a moziban
 csak egyetlen agyagdarabot a szobortalapzaton
 csak egyetlen figurát a sakktáblán
 csak egyetlen levelet a fán
 csak egyetlen zebracsíkot a két járda között
 és csak egyetlen de igazán egyetlen érintést az
 arcomon csak ennyit tűrök meg
 szerettem én valaha más embereket
 megtűrtem őket és ők is engem de
 ez nem szeretet
 megtűröm a rossz memóriát pedig a
 kedvesem minden szavára emlékezni akarok
 megtűröm a rossz hallást pedig
 minden hangot hallani akarok
 megtűröm a rossz mozgáskoordinációt pedig
 rocksztárként akarok pózolni
 megtűröm a bolond és nagyképű szavakat pedig
 alázatos bölcs akarok lenni
 megtűrök én mindent de
 azt nem ha bántják akit szeretek
 itt szuszogsz mellettem a lámpafényben miközben
 Mozart zongorázik
 a kezem a hajadat simogatja a falainkról avantgárd és
 absztrakt festmények leskelődnek szemérmetlenül
 bekapcsolva hagytam a laptopon a teljes napfogyatkozást
 szoborszerű ahogy a lélegzet mozgatja a tested félbehagyott
 sakkparti a kisasztalon kinn a szél csutakolja a faleveleket
 a zebrán átszalad egy hontalan szakállas
 minden csíkra nagyot köpve nem emlékszem semmire és
 a jövő mindig távolabbi mint amekkorát lépni tudok
 csak azt tudom hogy bántottak Téged és a jelen
 fegyvereivel fogom megbosszulni
 a színpadon magabiztos testtartással vallok majd
 csöndesen és illedelmesen és hallani fogom hogy az

ítélet jogerős és ha nem hajtják végre akkor azt a bizonyos mérleget nyugodtan eladhatják a zberbe¹ vasnak

Kiürült

A huszadik század teljesen kiürült
a nagyok behaltak a jazzbe és a rockba
eszmék porrá lett romjai közt
királyok és tanácsosaik csontjai porladnak
a költők gyufaszálélete beleveszett a
túlságosan is mérhető csendbe

zajos volt a huszadik század
az agitátorok templomtornyokból kiabálták a
relativitáselmélet képletét
vörössé kopott ruhák és fegyverek
meneteltek a dzsungelben
furcsa csillagok és kereszték
zuhantak mások ép elméjére hogy az
őrület megnyomorította őket több generációra előre
a zene káoszában léteztek és savas szerelemben úsztak a
szeretet modern prédikátorai
a terrormessiasok egy szót sem szóltak lelkük
átsuhant egy másik dimenzióba mások sikolyával
festmények fröcsögték neonszemekbe látomásaikat
a színházi szerepek fellázadtak minden és mindenki ellen
magányos szakállas törvényen kívüliek analizálták a
társadalmi konvenciókat majd
összetörve azokat új pirulavallásokat hoztak létre
ennek a századnak a vérkönnyein átsütött a vért izzadt nap
és a vérszivárvány megtermékenyítette a fekete humort és
minden művészet tudomány és hit múzsáit

de végül letelt a száz év közös fegyház
az ész munkatáborai kiürültek
a szépség gyárkérményei nem pöfékelnek
az Isten csak egy a sok ezer választható hobbi közül
kié lett vajon a győzelem
egyáltalán győztünk-e azzal hogy legyűrtük az időt
vagy az idő gyűrt le minket

talán nem is az idő ürült ki hanem mi

¹ Itt: hulladékfelvásárló hely (a szlovák zber – gyűjtés szó közhasználatú jelentésbővülése)